

Caravaggio a Bernini - (Kunsthistorisches Museum)

Umělecko-historické muzeum ve Vídni připravilo výstavu dvou prominentních umělců 17. století: Michelangela Merisiho zvaného Caravaggio a Gian Lorenza Berniniho. Umělecké setkání spontánního a expresivního malířského talentu Caravaggiova se suverénním a mistrovsky zvládnutým sochařským výrazem Berniniho je skutečnou uměleckou podívanou. S těmito dvěma osobnostmi vstoupila barokní éra v Římě do své rané, ale umělecky již plně svrchované fáze. Jejich díla plná dramatu, silných emocí a až teatrální inscenovanosti se stala vzorem pro tvorbu umělců několika dalších generací. Díky nim se Řím stal dobovým centrem umění a kultury.

V Kunsthistorisches Museum se nachází největší a nejcennější sbírka obrazů Caravaggia a jeho nástupců mimo Itálii. Tato díla, spolu s dalšími vysoce kvalitními mezinárodními zápůjčkami, vstupují do dialogu s Berniniho sochami. Na více než šedesáti dílech umělců z počátku sedmnáctého století můžeme vidět vzestup a rozkvet baroka. Mimo Itálii dlouho nebyla k vidění výstava podobného rozsahu, vskutku reprezentativní přehlídka, která by propojila tolik významných raně barokních děl.

Výstava je organizována ve spolupráci s Rijksmuseum Amsterdam, kam se také přesune na jaře roku 2020.

Pierre Bonnard, The Color of Memory - (Kunstforum Wien)

Výstava Pierra Bonnarda v Kunstforum Wien je retrospektivou zaměřenou na jeho zralé dílo od roku 1912, kdy se zformoval jeho vrcholný malířský styl do jeho smrti v roce 1947. Pierre Bonnard je postimpresionistický malíř, jeho malířské vidění je postaveno na práci s barvou. Je považován za jednoho z největších koloristů počátku 20. století. Netvořil jako impresionisté v přírodě nebo podle modelu, ale podle paměti – odtud i název výstavy Barvy paměti. Bonnard se soustředil na základní formy a vztahy, zacházel s nimi svobodně a volně, stejně tak jako s barvami. Barvy jsou jeho výrazovým i kompozičním prostředkem. Často zobrazoval prosvětlené interiéry a ženské postavy v nich. Mnohokrát zachytil svoji ženu v různých intimně laděných situacích – vidíme ji průhledem skrze dveře, v koupelně, u kuchyňského stolu... Jsou to rychlé a spontánní záznamy každodenních situací, poetické i realistické zároveň. Přirozeně působící, současně však i promyšleně komponované.

Výstava Pierra Bonnarda v Kunstforum Wien se v tomto rozsahu mohla uskutečnit jen díky mnoha zápůjčkám z předních světových muzeí, galerií a soukromých sbírek. Tate Modern v Londýně, Metropolitan Museum v New Yorku, National Gallery of Art ve Washingtonu či Musée d'Orsay v Paříži tak přispěly svými nejlepšími díly k této jedinečné přehlídce.